

BUDAPESTI KIR. ÜGVEZŐSÉG
1917. MÁJUS 24.
ÁTVÉTE

RAZELE AUROREI

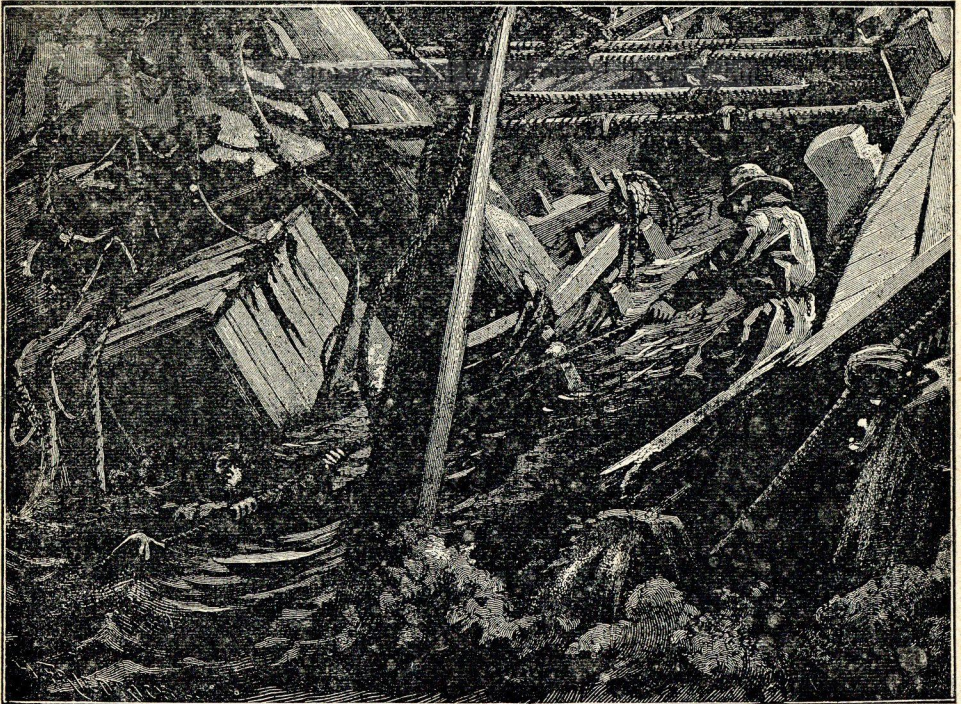
ZIS'A IISUS: „EU SUNT LUMINA LUMI”

Mântuitorul.

„... și vei numi numele lui Iisus, că el va mântui pre poporul său de păcatele sale”
(Evang. Mateiu 1, 21.)

Este în mare un monstru, așa-numitul polyp, din a cărui corp rotelat iasă multe picioare și toate acele pi-

ajunge mai înainte, îndată începe a suga sângele și încă cu așa putere, că nu să poate îndepărta; apoi pune

cioare au câte o gură sugătoare. Dacă acest animal monstru să aruncă pe alt animal sau din caz pe un om, atunci cu acela picior, cu care îl

al doilea picior, al treilea, al patrulea, al cincilea și așa mai departe după olaltă și cu fiecare picior suga sângele cu așa putere, că biata vic-

timă nu preste mult moare. Ori și cum să silește a scăpa de acest monstru nu poate, că pânăcând se luptă contra unui picior, până atunci celelalte îl ruinează.

Și în marea acestei existențe pă-mântești este așa monstru, mai mic sau mai mare. Acest monstru să numește *păcat*, care își cufundă membrele sale în suflet și îl ruinează de tot. Să aruncă pe om și mai înainte numai o țeve sugătoare o cufundă în el. Acesta să numește minciună, nu preste mult și a douălea e pe el, aceasta să numește furătură sau amă-gire, tirănie, apoi a treilea: adulterul, marea, răzburarea și altele.

Omul mincinos e silit a minți, dacă nu altecum baremi din glumă. Din gura injurătorului iasă cuvântul cel urit ca fără de voie; nu știe să se stăpânească. Adulterul umblă în necurătenie, sgârcitul e silit a trage toate către sine, câte le poate, calumniatorul nu-și știe înfrina limba. D'apoi bețivul? Oh, și el singur o știe, că e robul patimei sale.

Nu numai unii oameni, dară țări întregi, popoare și națiuni să leagă cu legăturile cele tari ale păcatului. Ba și întreaga omenime a gemut sub acaasta cu mii le de ani. Oamenii o cunoscără, că prin domnia cea liberă a păcatului să ruinează și nu mai pot exista; au făcut dară în tot locul legiuri și pedepse aspre, închisoare, galeră, au croit pedeapsă de moarte chinuitoare asupra călcătorilor, dară aceea puțin a folosit. Omenimea cufundată în păcat rămâne în păcat. N'au putut să-l scape de acolo nici legile nici amenințările, nici pedepsele, nici religiile.

A trebuit să vină un puternic, care să strice puterea păcatului, și acesta-i acela, despre care este scris, că: „... el va mântui pre poporul său de păcatele sale“.

Iisus Christos, Fiul lui Dumnezeu celui viu e acela, care a luat pe sine în pântecul fecioarei nazarineană și s'a născut ca om, s'a arătat ca copil mic în grajdul Betleemului.

El fu reșcumpărătorul, mântuitorul și eliberatorul a toată omenimea.

El a venit ca să suferă pentru păcatele noastre și să moară moarte de chin, ca așa apoi sângele lui vărsat, să șteargă păcatele noastre, adevă, ca noi oamenii păcătoși să dobândim prin servirea, meritul și jertfirea sa iertarea păcatelor noastre dela Dumnezeu.

Dară nu numai pentru aceea a venit el, ca păcatele noastre comise să fie iertate, șterse, ca și când acelea nici odată nu le-am fi făcut, ci și pentru aceea a venit, ca să ne scape din păcatele noastre.

Că ce-mi ajunge mie aceea, dacă păcatele mele să iartă, iar eu umblu și mai departe în păcat? Dacă pentru minciunile mele voi fi pedepsit, dară eu rămân și mai departe mincinos, pentru care apoi nu este iertare și trebuie să mă pierd.

Unele religii aceea învață, că dacă oamenii își mărturisesc (spovedesc) păcatele, vor fi deslegați, dară oare cum, d'apoi că vedem, că aceia oameni și după mărturisire trăiesc în păcat, adevă păcatul îi ține legați.

A venit dară Iisus, ca să mântuiască pre poporul său de sub puterea păcatului. Că cel ce a mințit, să nu mai mințască, cel ce a furat, să nu mai fure, cel ce a fost bețiv, să devină treaz și cel ce a urmat simțămintelor celer rele ale corpului să nu o mai facă.

Iar pățania adeverește, că Iisus în fapt e mântuitor, că pre care îl scapă din păcatele sale, acela nu mai umblă în ele. Cine afară de el e atacat, ispitit, ba și aceea să întâmplă, că cade în păcat, dară nu trăiește, nu să mai tăvălește în păcat.

Domnul Iisus a murit pentru păcatele omenimei pe cruce, așadară a reșcumpărat întregul neam omenesc, dară... din păcat curățește pre poporul său.

D'apoi cine-i poporul său?

Către poporul său să ține fiecare păcătos, care s'a întors la Dumnezeu. Cel ce se întoarce, își cunoaște calea

sa rea și vine la Dumnezeu după milă cu credință în Domnul Iisus. Așa oameni cu câință adevărată să împărtășesc în nașterea cea nouă, de sfântul Duh să nasc în Duh și așa devin fii ai lui Dumnezeu. Natura lor se schimbă, păcatul îl urăse și iubese binele. Acești oameni pocăiți, reînouiți în spirit, sunt învățăceii, următorii lui Christos. Pre aceștia Domnul Iisus îi scapă din păcatele lor tot așa, ca și când cineva din brațele sugătoare ale monstrului mării ar striga după ajutor și un om tare ar tăia jos membrele monstrului de pe el, l-ar scăpa de pericolul sigur.

Dară cătră poporul lui Iisus tot omul poate aparține; nu-i eschis nimenea; poate veni la el fiecare. Nu poate suna nici o strigare după ajutor, ca să nu fie ascultată. Nu este căutare la persoană, nu este condițiune ce nu s'ar împlini.

Tot omul poate aparține poporului său; calea acestei înrolare este pocăința; voința sinceră a se pocăi, adevărata dorință și voință după scăpare.

Așa unor oameni e nașterea lui Iisus o dobândă nemaispusă, că nu numai păcatele lor li să iartă, ci scapă și din legăturile păcatelor lor. Așa unora nu numai în Betleem, ci și în inimă s'a născut Iisus Christos.

Esti și tu deja scăpat din păcatele tale? Simțesti în inima ta, că esti născut de nou și viața ta e acum alui Iisus?

Sau esti doară și acum încă între brațele cele ucizătoare ale monstrului?

Știi tu, că acolo te vei pierde pe veci? Știi tu, că Iisus pentru aceea s'a născut, ca să te mântuiască și pre tine?

Voiești tu să strigi cu sinceritate după ajutor și voiești să scapi de patimile tale, cari te țin pre tine legat?

Nu-ți face nașterea lui Iisus zădărnică pentru tine!

* * *

Icoana noastră ne arată un naufragiu. Corabia așa să vede că a

ajuns pe banca de năsip și s'a spart. Mai mulți oameni au ajuns sub ruinele corăbiei și nu pot scăpa de acolo, dară un corăbier curajos, care rămase scăpat, să grăbește acum într'ajutor cu funii scapă pe cei căzuți în apă. S'a făcut mântuitorul lor. Toceai acuma trage pre un om afară de sub ruini.

Observările lui badea Andrei despre îmbogățire.

Nu te fringe așa mult după bogăție, mai bine caută după atâta înțelepciune și minte, cât numai să poate și indestulează-te cu cea mai mică parte a lumii. Bogăția de multe ori e mai mult blăstem, decât binecuvântare.

Trecând prin grădina de pomăt a vecinului meu, mă uitai împrejur și observai un pom foarte mic, pe care era mai mult fruct, decât pe toți ceilalți la olaltă. Când mersei mai aproape, să putea vedea lămurit, că pomul sub sarcina sa cea grea s'a plecat până la pământ într'atâta, că rădăcinile lui să vedeau din pământ.

„Oh“, zisei, când privii la pomul cel întins, „aici zace unul, pre care l-a apăsât bogăția spre moarte“.

Mersei mai departe, ajungând afară în loc liber, întâlnii pre un păstor, care să plânga pentru pierderea unui miel, care zăcea sfâșiat, mort la picioarele lui. Când întrebai mai de aproape cauza, îmi istorisi el, că un câne strein a atacat turma, celelalte au putut scăpa prin crăpățeala gardului, dară deoarece acest berbeece, care zace aici mort, avea mai multă lână, ca celelalte, s'a acățat în gard și într'acestea a l-a sugrumat cânele.

„Ia uite, altul“, zisei, „pre care l-a ruinat bogăția sa.“

Când voiam să merg către casă, mă întâlnii cu un om, care umbla pe două picioare de lemn și cu ajutorul a două cărji numai putea să se tragă înainte.

„Iubite prietine,“ zisei, „cum ai pierdut amândouă picoarele?“

„Oh,“ răspuse el, „am luat parte în războiul din urmă contra Francezilor. Cu câțiva camerazi am atacat o grupă de ostași francezi, îi băturăm și ne apucărăm binîșor la pradă. Camerazii mei s'au ajuns cu puțin, dară eu nu eram îndestulat, ci am strîns atîta, cît numai puteam duce. Dară nu preste mult veni o altă grupă de ostași francezi; camerazii mei scăpară, dară pre mine mă ajuseră, am fost înfricoșat rănit și numai cu pierderea picoarelor putui scăpa. Rea istorie a fost aceasta; dară ce folosește! la aceasta nu să mai poate nimic schimba.“

„Prietine,“ așa gândii în mine, „așa, ca pomul cel rodit și mielul cel sfășiat, nenorocirea ta numai averei tale poți însuși; bogăția ta te-a ruinat pre tine.“

Dacă văd pre oamenii cei mulți bogați, cari pentru corpul lor foarte mult, dară pentru sufletul lor nimic nu să îngrijesc, atunci din toată inima fi compătinesc și gîndesc la aceea, că bogăția tot așa poate pre mulți ruina, ca și sărăcia.

„Bogăție și sărăcie nu-mi da, că atunci, dacă m'ași prea sătura, m'ași cufunda în tîgăduire și ași zice: „Cine-i Domnul?“ Sau dacă ași fi foarte sărac, ași merge să fur și ași păcătui contra Dumnezeului meu.“

De cari te ții tu?

În tot satul, adunarea, reuniunea, fabrica sunt cîte unul-doi oameni, cari sunt direct scule în mîna diavolu-

lui. Așa unii iubesc vorbirea nelegiuită, dau pildă rea celorlalți și intrăceea își află plăcerea, dacă pot strica pre alții. Pe lângă aceștia sunt apoi cîte o grămadă de creștini buni, dară durere, toți sunt așa de fără curaj fricoși. De cari te ții tu?

Rugăciunea.

Munciți și vă rugați!

V'a ostenit munca? Rugați-vă!

Munca fără rugăcine este munca animalului, este sclăvia.

Cel care muncește, să roagă, și cel care să roagă trebuie să muncească.

Rugăciunea vă va da putere să începeți din nou munca.

Fericită viața celui ce trăiește muncind, iar munca și-o începe și sfârșește cu rugăciunea.

Cătră abonați.

Iubiții noștri abonați, cari au rămas în restanță cu abonamentul, sunt rugați a trimite banii cît mai în grabă, căci în caz contrar vom fi siliți a le sista (opri) foaia și a-i sili spre a-și achita restanțele. Împrejurările grele de astăzi, nu ne îngăduie, ca să dăm foile pe așteptare; deoarece prețul hîrtiei și tipăritul foilor s'au urcat împătrit și încercit. Nouii abonați încă sunt rugați a trimite înainte prețul abonamentului.

Administrația

„SOLUL PĂCEI“ și „RAZELE AUROREI“.

Redactor responsabil:

VASILIU BERBECAR.

Tot omul e chiămat și binevenit la adunare!

ABONAMENTUL SĂ SE TRIMITĂ LA WELKER JÓZSEF, BUDAPEST, VII., HÁRSFA-UTCA 33. SZ.

Prețul la „Razele Aurorei“.

Pe anul fatreg: dela 1—2 exemplare 1.20 fil. de exemplar. Dela 3—10 exemplare —.80 fil. de exemplar.
11—50 —.60 — 50—100 —.50

În streinătate se socotește diferența speselor trimeterii.